april 1976

FYLAKRA

FYLAKRA

(mededelingenorgaan van het Fysisch Laboratorium)

20e jrg. nr. 4 april 1976

Redaktie : H.L. Buerman, G.J. Hooyman, Marjos Middelhoff, A. van Nieuwpoort, A. Wink en P.de Wit.
Offset : J.A.C. van Eijk, H.M. van Zoest.
Typewerk : Lyda Kervel.

= = = = = = = = = = = = = = = = = = = =

BYE, BYE†

Een nieuwe wet op het pure gebruik van de Franse taal maakt het mogelijk, dat een Fransman met ten hoogste 160 francs beboet wordt voor het gebruiken van met name aan het Engels ontleende termen in ambtelijke stukken, in reclameteksten en in andere openbare geschriften. Daarmee wil men de strijd aanbinden tegen het taal-mengelmoes Franglais.

Ik vond dit krantebericht een verademing temidden van alle ellende, die wij dagelijks aan de ontbijttafel opgedist krijgen. Een protestactie, die nu eens niet allereerst het eigen welzijn of het aantrappen tegen bestaande structuren tot doel heeft.

Het *middel* is niet erg sympathiek en vermoedelijk ook weinig doeltreffend, de *bedoeling* van de wet is echter hartverwarmend. Zonder naar zo'n wet voor ons land te verlangen zou ik toch wensen dat althans de natuurkundigen zich in hun uitingen volgens deze bedoeling zouden gedragen.

De strijd tegen het barbarisme in de fysica is al oud. De tijd, dat het Duits als eerste wereldtaal in ons gebied gold, is allang voorbij, de germanismen zijn onuitroeibaar gebleken: de Brownse beweging, de normaaldelers, het hoogvacuum, de spektraalanalyse, de aanname of afname, het opsplitsen en uitproberen dartelen nog vrolijk

in ons taaltje rond. Gelukkig telde onze kring ook taalgevoeligen, die omwille van de duidelijkheid de verloedering van de vaktaal hebben bestreden, zoals destijds A.D.Fokker Sr. en J.A.Prins. Uit eigen omgeving herinner ik me hoe het 'schalenmodel' nog tijdig uit de kernfysica kon worden geweerd. Tegen de Angelsaksische overstroming is helaas geen dijk bestand geweest. Soms lukte het ook niet, een goede nederlandse term te bedenken: ook vóór het opkomen van de sex-golf wisten we geen eigen woord te smeden voor onze Utrechtse 'stripping reactions'.

Wat deed men er aan, om fysische begrippen in goede termen te vangen, die misverstand uitsluiten? Naast contacten in internationale commissies (ISO, SUN) en het Nederlandse Normalisatie-wezen bezat de Ned.Natuurkundige Vereniging jaren geleden een eigen Fysische Taal-Commissie, die evenwel tegelijk met haar leden op pensioen gesteld schijnt te zijn, ik vind haar tenminste na 1968 niet meer in de verenigingsgids vermeld.

Waarom dit alles opgerakeld? Omdat we door een nieuwe golf van Engels vakjargon overspoeld worden, des te gevaarlijker omdat het deel van onze eigen werktuigen gaat uitmaken. De rode lijn loopt van elektronica via het rekentuig naar systeem-analyse en het nieuwe vak informatica. Aan de terminals stoppen we onze job in de input en het resultaat kunt u van de output af plotten (tenzij u vergeten had, iets in te loggen), waarna u afscheid neemt met het commando BYE, BYE† Het zal inderdaad wel 'goeden dag' (of B,B†) worden voor onze taal. Stop dat maar in uw local file!

Kijk, daar zou ik best een boete van 160 francs - per woord natuurlijk - op willen stellen. Is er nog kans, dat de wal het schip zal keren? Ik put mijn hoop uit het wereldje van de sociologen, die er ook weg mee weten. Daar schijnt nu van binnen uit een reactie op gang te komen. Ter bemoediging citeer ik voor u uit de scriptie *Bewijzen van spreken* van een maatschappelijke werkster, die het ook te gortig is geworden. Zij geeft het volgende staaltje "evaluatie" weer:

"Dat is wel een erg naïeve statement zeg, ja sorry hoor, maar ik denk niet dat je dat hard kunt maken. Ik heb laatst nog een zeer positieve interactie met cliënt gehad, waarbij hij weliswaar duidelijk last had van rolverwarring, maar ik zou de prognose toch uit de pathologische sfeer willen halen. Zijn basis-attitude is namelijk zeer coöperatief en communicatief en met wat extra-murale follow-up en een eventuele relatie-training wanneer hij zijn sociale evenwicht wat heeft teruggevonden zijn we al een stuk verder. Mag ik hier wat feedback op?"

Ja zeker, dat mag u: bye, bye!

G.J.Hooyman

SUBFACULTEITSRAAD

Voorzitter opent de dertigste vergadering met een welkom, en wel speciaal voor enkele nieuwe leden, die, nog niet in functie, op de publieke tribune hebben plaatsgenomen. Zij willen zich alvast wat oriënteren.

De uitslag van de verkiezingen wordt bekend gemaakt.
Het percentage geldig uitgebrachte stemmen was

bij het niet-wetenschappelijk personeel	80%
bij het wetenschappelijk personeel	78%
bij de studenten	35.5%

Voorzitter constateert dat deze laatste geleding met dit percentage akelig dicht bij het vereiste minimum van 35% komt.
Over de nieuw-gekozen leden zal fylakra U in het volgend nummer nader informeren.

Delegeren.
"Het bestuur kan zijn toezicht-houdende taak w.b. de automatiseringsgroep aan de rekentuigcommissie delegeren". Zo staat geschreven in het beheersplan subcentrale computers.
Er komt vloeiend protest uit de vergadering; het bestuur blijft verantwoordelijk, dus het woord delegeren is juridisch onjuist. Beter is mandateren (of moet het zijn manderen? v.Dalen geeft mandateren.(red.).
De vergadering besluit een uitgebreid juridisch-linguistisch onderzoek te laten instellen, en ook het woord machtigen bij dat onderzoek te betrekken.

Bijvakken.
De commissie nakandidaats onderwijs stipuleert het volgende: "Een klein doctoraal bijvak dat wordt aangevraagd dient van de student evenveel inspanning te vragen als een normaal fysisch klein bijvak".
U ziet taalkundige problemen worden de raad niet bespaard.
Wat betekend "De student?" De student in het algemeen of de desbetreffende student? Mag een student met een russische vader russisch als bijvak kiezen? Veel inspanning zal het hem wellicht niet vergen. Of gaat het daar niet om, maar om de kennis? De raad draagt nog vele treffende voorbeelden aan maar komt er niet eenstemmig uit. Terug wijzen naar de commissie heeft ook niet veel zin, er zijn wel vele argumenten geuit, maar geen nieuwe.
Men stelt voor "de student" te vervangen door "de modale student" en een ieder weet, dat een modale student geen russische vader heeft.
Het bestuur zal zich hierover beraden.

Aangezien voor de rondvraag geen aanmeldingen waren kon hierna de voorzitter de vergadering op tijd sluiten.

P. de Wit.

JUBILEUM

Op donderdag 1 april '76 was het 25 jaar geleden dat de heer A.J. Schimmel in het oude Fysisch Laboratorium Bijlhouwerstraat in dienst trad.
Vandaag aan de dag chef van het constructiebureau Subcentrale Werkplaats Fysica. Daar hij met vele personen door zijn functie in aanraking komt, werd besloten dit jubileum niet ongemerkt voorbij te laten gaan. Daartoe is vrijdag 2 april 1976 dit heugelijk feit in de kantine van de U.W. herdacht.

Om 15.00 uur arriveerde de jubilaris met zijn gezin bij de U.W., waar zij ontvangen werden door de bedrijfsleiding.

Inmiddels hadden veel vrienden, bekenden en collega's zich in de kantine verzameld voor het officiele gedeelte, dat om 15.30 uur begon.
Er waren een zestal sprekers aanwezig, die de jubilaris allen een gedeelte uit zijn 25 jaar trouwe dienst wilde opbiechten.
Als eerste Ir. B. Bollée (Hoofd Subcentrale Werkplaats Fysica), vervolgens Dr. H.A.Dijkerman, als plaatsvervanger van Dr. W. Valk (directeur) optrad.
De heer B.van Zijl gaf als voorzitter van de C.T.R. een levensloop in dichtvorm. Namens het personeel gaf de heer L.J.Kok de jubilaris een goede computeruitslag met het cijfer 8.
Ook Drs. J.W. van Ganswijk, namens de stichting PARA, en de heer J.A.Nijland, namens het Werkplaats Wezen, gaven de jubilaris zowel een mondelinge als stoffelijke waardering.
Na deze rij van sprekers was er gelegenheid tot gelukwensen, waarvan door de bezoekers druk gebruik werd gemaakt.

H.L.B.

Mede namens mijn vrouw en kinderen (3) dank ik de Fysische gemeenschap inclusief Fylakon voor de belangstelling en de cadeau's bij mijn 25-jarige jubileum.

A.J.Schimmel.

RIJNHUIZEN HOUDT OPEN DAG.

Met het FOM-Instituut voor Plasmafysica heeft onze universitaire fysica zeer nauwe banden. Het instituut heeft zijn eerste voedingsbodem vooral in Utrecht gehad. Werkte samen met onze FOM-groep TN_2, het heeft tijdelijk onderdak verschaft aan onze vast-stof-fysici en het levert een unieke bijdrage aan ons onderwijs.

Het werd in 1958 gevestigd in Jutphaas (zeg nu maar Nieuwegein), eerst in het mooie kasteel Rijnhuizen, later werd daar een afzonderlijk laboratorium bijgebouwd. Het begrip plasma stamt uit de fysica van gasontladingen: in de twintiger jaren gaf Langmuir de naam plasma aan een zeer sterk ge-ioniseerd gas, waarin praktisch evenveel positieve als negatieve lading aanwezig is.
Uw TL-buis bevat materie in de plasma-toestand. Als u in de natuur naar plasma zoekt, moet u denken aan bliksems, de ionosfeer of de zon en andere sterren. Het onderzoek in Rijnhuizen is er vooral op gericht, plasma's te gebruiken voor een proces, dat ook in zon en sterren optreedt: het samensmelten van lichte atoomkernen, waarbij enorm veel energie vrijkomt. Uiteindelijk hoopt men zo een fusiereactor te ontwerpen, die enkele nadelen van de kraanreactor (o.a. het radio-actieve afval) vermijdt.

Kom eens kijken.
Om meer bekendheid te geven aan dit onderzoek, aan de aard van het werk en de werkmethoden wordt sinds enige tijd jaarlijks een open dag gehouden. Dit jaar is de open dag zaterdag 22 mei 1976.
Het laboratorium, het kasteel en de tuin worden dan opengesteld voor belangstellenden van 9.30 - 13.00 uur. Ieder die dat wil, kan in de aangegeven tijd in de gebouwen rondlopen en zich door de medewerkers van het Instituut laten informeren over het werk dat gedaan wordt. Ook vragen die men heeft over plasmafysica of kernfusie zullen naar beste kunnen beantwoord worden.

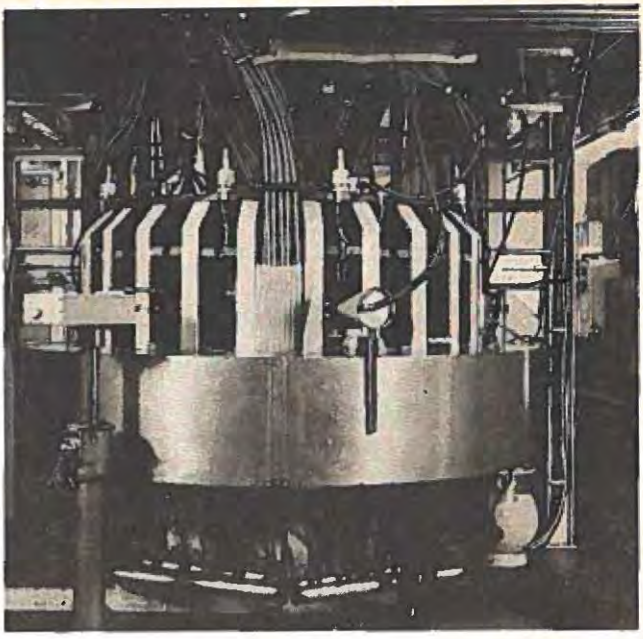

Het toroidale turbulente verhittings-experiment TORTURE.

In de collegezaal wordt ieder half uur een korte voordracht gehouden waarvan de inhoud bedoeld is voor een niet op dit vakgebied geschoold publiek. Voor bezoekers die per groep komen, b.v. scholieren of studenten. bestaat de mogelijkheid een rondleider te vragen; ook kan voor groepen een aan de opleiding aangepaste voordracht worden verzorgd. Een aanvraag voor zo'n excursie met rondleider of voor zo'n voordracht moet vóór 15 mei 1976 gedaan worden bij het FOM-Instituut voor Plasmafysica, Postbus 7, Nieuwegein, telefoon 03402-1244, t.a.v. mevrouw Drs. A. Nijsen-Vis of Drs. J.Hovestreijdt.

U bent ook welkom in het kasteel.

Het kasteel Rijnhuizen dateert uit ongeveer 1250 en was oorspronkelijk een houten versterkte vesting, die in plm. 1400 vervangen is door twee aan elkaar

gemetselde versterkte woningen van ± 6 x 6 meter. Het kasteel is meerdere malen verwoest en beschadigd geweest en is in de huidige vorm in 1640 herbouwd door Heer Reinoud van Tuyll van Serooskerke. In 1655 is het in handen gekomen van de Familie de Geer en het is steeds particulier bezit gebleven tot in 1958 de Stichting FOM het kasteel heeft aangekocht.

De Alexanderzaal is waarschijnlijk 18de eeuws, het plafond dateert uit 1782, de maker is onbekend. De wanden die bekleed zijn met beschilderd doek, stellen fragmenten voor van de veldslagen van Alexander de Grote. De paardebenen en -hoofden zijn met behulp van sjablonen geschilderd; het doek is een imitatie van een gobelin waarvan een kopie te zien is in het chateau Chambord aan de Loire.

Tijdens herstelwerkzaamheden in 1971 zijn in de tuinkamer wandschilderingen ontdekt die waarschijnlijk gemaakt zijn in het begin van de 19e eeuw. Deze wandschilderingen zijn geïnspireerd op de bekendere wandschilderingen in Kasteel Heemstede onder Houten, die wellicht gemaakt zijn naar het modellenboek van de beroemde franse architect Daniël Marot, die in de 17e eeuw in Nederland werkte.

De restauratie van de schilderijen is uitgevoerd met subsidie van de Rijksdienst voor Monumentenzorg, de gemeente Nieuwegein en de provincie Utrecht.

De Stichting FOM heeft in 1959 kasteel en koetshuizen gerestaureerd, en heeft in de loop der jaren op het 11 ha. grote terrein een laboratoriumcomplex gezet met een totaal vloeroppervlak van 5900 m2. De plaats en de hoogte van de laboratoria zijn zo gekozen dat het aanzicht van het landgoed vanaf de oude dorpskern zo weinig mogelijk is gewijzigd.

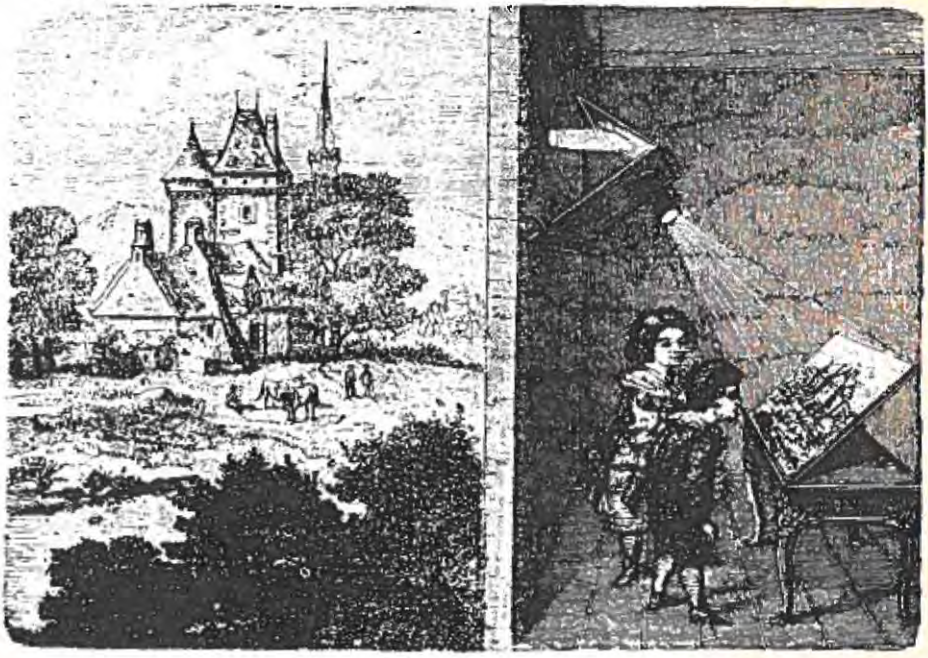

De camera obscura.

ERVARINGEN VAN EEN VOSSEJAGER

Om kwart over zeven op 26 maart moesten alle deelnemers in het lab. voor experimentele fysica zijn. Van daar uit startten de verschillende groepen. Elke groep was weer onderverdeeld in verschillende equipes. Deze equipes kregen ieder een tas, waar een ontvanger, een kaart, een formulier voor de vragen, en een pen in zaten. Die kaart was om de peilingen op aan te geven. Overigens vond ik het in het begin gek, dat de vos (waarschijnlijk) in die richting zat waar je hem het slechtst hoorde.

Natte bomen en ijzeren hekken.

Vanaf ca. half acht vertrokken de verschillende groepen, na elkaar naar het gebied rond Maarn, want daar zou de vossejacht gehouden worden. Bij het startpunt begonnen de equipes één voor één de vos te peilen. Wij deden het met de kruispeiling. Vaak was het peilen moeilijk omdat (natte) bomen, ijzeren haken enz. het signaal reflecteerden, en dan peilde je verkeerd. Bij het peilen was het kompas een goede hulp, want daarmee kon je de kaart precies zo leggen dat hij in de goede stand was. (het noorden van de kaart naar het echte noorden).
Het was ook goed dat we een zaklantaarn bij ons hadden, want het was aardedonker. Toen we een eindje hadden gelopen werd het half negen en kwamen de vragen:
Hoe lang bestaat de afdeling Elektroni a? Wie is de wereldkampioen schaatsen op de 10 km? Hoeveel meter draad en kabel word er per dag in het magazijn van Elektronika verkocht?
De vragen één en drie konden we opzoeken, want die stonden in het elektronika-nummer van Fylakra. Vraag 2 leverde meer problemen op. Wij dachten aan Piet Kleine, maar het bleek later sinds één week Sten Stensen te zijn.

Snoepjes.

Als je een vraag goed had, werden er van de eindtijd een aantal minuten afgetrokken. Later op de avond werden de vragen herhaald voor degenen die ze nog niet gehoord hadden (dit werd meerdere malen gedaan). Ook werd nog eens herhaald oe je moest peilen.
De vos zei ook een keer dat er al een heleboel mensen binnen waren, maar dat was, bleek later, om het moreel te breken.
Opeens vonden we, dat men enige snoepwaren in onze tas had gedaan, dat was heel welkom en we vonden het aardig van de organisatoren.
Na nog wat keren gepeild te hebben, was onze konklusie dat we een grote weg over moesten, eerst geloofden we dit niet, maar gelukkig zijn we er wel over gegaan, anders hadden we de vos nooit gevonden.
Bij het Henschotermeer dachten we dat we hem gevonden hadden, want het signaal was keihard. Het bleek echter niet zo te zijn.

Toen we na een eind(je) lopen in Maarn kwamen, hadden we bijna een enveloppe opengemaakt, want we dachten niet dat we hem nog zouden vinden. Gelukkig hebben we dat niet gedaan; dan zouden we een kaartje hebben gezien, waarop een vak omlijnd stond waar we allang waren, en daar stond dan bij: De vos bevindt zich in het omlijnde gebied!
Bovendien hadden we dan 45 strafminuten gehad.

Devos.
Eindelijk vonden we de vos. Hij zat in het restaurant "De koeheuvel". Later riep de vos ook nog een tip om (zond uit), n.l. dat de plaats waar hij zat één lettergreep had, die niet met een "Z" begon (i.v.m. Zeist). Dit kon ik horen door een ontvanger, die daar lag (niet in Zeist, maar in de koeheuvel).
Om elf uur hield de vos op met zenden. Gelukkig waren alle deelnemers toen binnen, zodat niemand in het bos bij Maarn is verhongerd. Om dit akelige lot te ontgaan had elke equipe een gesloten enveloppe bij zich met daarin het adres van de vos.
Iedereen had het een leuke avond gevonden. Tot slot wil ik zeggen dat ik het prachtig georganiseerd vond en dat de organisatoren wel een complimentje waard zijn

nico verwer.

OPLOSSING PUZZLE UIT ELEKTRONICA NUMMER

De twee ontbrekende namen waren : Gerrits en Eleveld. Uit de goede oplossingen zijn na loting de volgende prijswinnaars tevoorschijn gekomen: Nolda Geurtse, B. Koudijs, A. van Nieuwpoort. De Vossejacht werd gewonnen door drs. W. Verwer en zijn zoon Nico.

PROMOTIE VAN JOHAN DE HAIR.

Alweer enige tijd geleden kreeg ik het proefschrift van Johan, wat hij op 5 april j.l. mocht verdedigen. Om ook de trouwe lezer van Fylakra op de hoogte te brengen van dit nog niet alledaags gebeuren, heb ik deze jongeheer voor u opgezocht.
Ingewijden, zij die hem Jonnie noemen, weten dat Johan nog niet zolang aan onze vakgroep verbonden is. Hij was een zg. zeer kort verband werker. Het werk waar hij zich hoofdzakelijk voor inzette was het ophelderen van de luminescentie van een uranium octaeder in een perovskiet. Dat een perovskiet geen familie was van een muskiet, werd mij al snel duidelijk. Deze kieten bleken een bepaalde groep van verbindingen te zijn. Hij vertelde dat hij deze stoffen had verontreinigd met wat uranium. Dit uranium zal, volgens onze enthousiaste verteller omringd worden door 6 zuurstoffen. Omdat er weinig uranium is toegevoegd, zitten ze zover van elkaar, dat er geen wisselwerking is. Als hij licht, van een bepaalde golflengte op deze verbinding laat vallen, komt er een andere kleur, meestal groen, licht af. Het leek me een versie van actie is reactie toe, maar omdat onze wetenschapper nu pas goed loskwam, heb ik mijn vragen maar verder ingeslikt. Uit het meten van de kleuren en door variatie van alles en nog wat, U moet het hem zelf ook maar vragen, heeft hij ontdekt dat er verschillende verboden en niet-verboden overgangen waren, waaruit een aangeslagen toestand kan terugvallen. Bij het horen van deze volzinnen raakte ik zelf bijna in aangeslagen toestand, omdat enkele verboden overgangen mij al een bekeuring hadden bezorgd.
Mede door de grote inzet van Johan en het steeds weer aanwezige licht, kon hij dit werk snel afsluiten. Gezien het onderzoek hier, is het niet

geheel onverwacht, dat hij per 1 januari een betrekking mocht accepteren bij de lichtgroep van Nederlands grootste gloeilampenfabriek. Vanaf deze plaats wil ik Johan een zeer plezierige toekomst toewensen in zijn verdere loopbaan.

R.B.

PROMOTIE VAN RODGER SPARKS

Tijdens oud-Limburgse schuttersfeesten werden vele prijzen uitgereikt, waaronder een eerste prijs voor degene, die van het verste kwam. Zou deze traditie ook bij promoties bestaan, dan zou onze sympathieke tegenvoeter zonder twijfel het judicium "met lof" behalen. Na een barre zeereis via het Panama-kanaal arriveerde hij in een toen nog leeg Generatorengebouw. Nu, ruim vier jaar later, is dit sfeervolle huis gevuld met zijn geest. Computers fluisteren om de subroutines WODKA en WHISKY. Studenten gaan in analyse met hun problemen bij de wijze oude maori TOHUNGA. De Van de Graaff vonkt zachtkens. Hier werden deeltjes gevangen, gamma's verstrooid en resonant geabsorbeerd. Zo werd een proefschrift geboren dat op zijn minst uiterlijk groter is dan wat bij de Kernfysica in Utrecht gewoon is.
Dat hij toch van de omgekeerde wereld komt, blijkt onder andere uit de contractuele verplichting om na zijn promotie nog minstens vijf jaar aan zijn instituut te blijven werken, iets waarvoor menig nederlands promovendus graag zou tekenen.
Zijn verbondenheid met ons landje blijkt onder meer uit het feit dat zijn hier geboren zoon werd vernoemt naar de vader van onze grootste zeeheld.
Daarom dan ook: Rodger, behouden vaart en hou zee.

Jan Maas

DE PROMOTIE VAN HANS REINDERS

Op zeven april promoveerde Hans Reinders op het proefschrift "Isospin conservation in many-particle production". Daarmee bevindt zich nu in de sector zuidoost twee hoog van ons glas in beton voor zolang het duurt een respectabel rijtje doctoren. Geboren en getogen in Limburg, afgestudeerd in Nijmegen, is Hans zijn promotie-onderzoek begonnen aan de Maliesingel, waar onder het toeziend oog van St. Antonius, die hij dagelijks halverwege de trap ontmoette, zijn eerste publicatie gereed kwam. In de Uithof, met een manshoog portret van Lenin aan de muur en diens beeltenis op de revers van zijn Amerikaanse spijkerpak, bracht hij niet alleen cactussen tot bloei, maar ook een stukje hoge energie fysica. Hans gaat van de zomer met een studiebeurs voor één of twee jaar naar Oxford, ogenschijnlijk een bolwerk van de bourgeoisie, maar ook de plek waar onze eigen anarchist Arthur Lehning zich zonder moeite in de traditie schikte door elke middag stipt om één uur in toga aan de lunch te verschijnen. Zo zal ook Hans zich daar wel thuisvoelen. En mocht Mayke nog twijfelen of ze wel mee zal gaan, dan moet ze maar bedenken dat de vrouwenbeweging in Engeland altijd erg actief is geweest, en dat volgens de statistieken van alle vrouwen in de EEG, de engelse nog het meest klappen krijgt van haar echtgenoot. Daar is dus genoeg te doen voor een zelfbewuste vrouw! En, o ja, mocht U nog met Hans willen wedden, U kunt een krat (of "groothandelshoeveelheid") van een willekeurige sterke drank van hem krijgen zo gauw hij een auto koopt. Maar zolang hij géén auto heeft, moet U hem dan elk nieuw jaar een fles van hetzelfde drankje bezorgen. Onze toast zou zijn: van harte gefeliciteerd en de beste wensen voor de toekomst!

Hans van Himbergen
Jan van Velsen

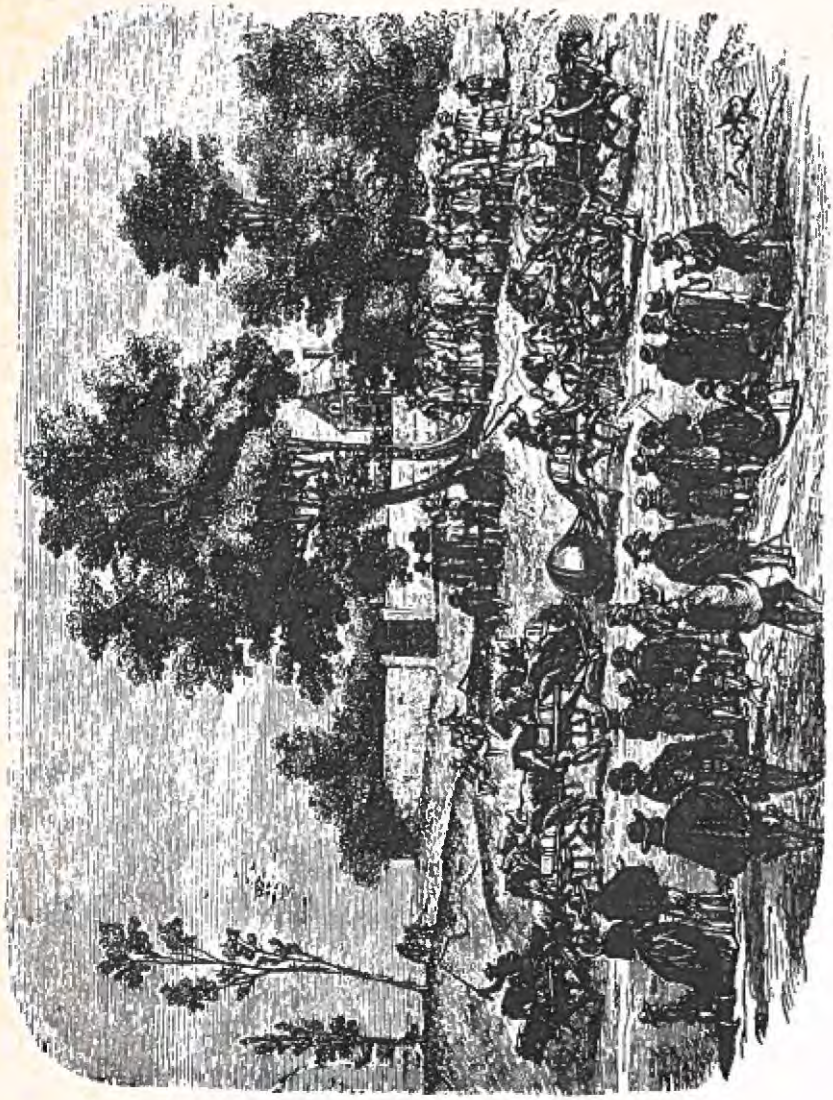

De Maagdenburger kogels.

DE ZCHRIJFMACHINE

Nu ik als zchrijver bij het Korpz Rijkzpolitie dagelijkz te maken heb met de zchrijfmachine, wil ik U daarover eenz wat meer vertellen. De zchrijfmachine iz een prachtig inztrument. Men kan het eigenlijk in onze moderne maatzchappij niet meer mizzen. Onlangz heb ik me duz ook zo'n apparaat aangezchaft. Ik kon het voor een prikje op de kop tikken op het Waterlooplein voor een belachelijk lage prijz. Tien gulden iz werkelijk niet veel voor zo'n prachtig mechaniek. Welizwaar doet één lettertje het niet, namelijk de Z van Zimon, en daarom gebruik ik daarvoor de z van zenuwen, dat maakt niet zoveel verzchil en iz nog bezt te lezen.
Alz er dan maar niet meer gaat haperen, dan iz het nog niet zo elg. Veldlaaid, daal heb je het al. De l van lotzooi iz uitgevallen. Nu iz dat niet zó elg want daal gebluik ik de l maal vool.
Ja, het iz welkelijk een plachtig inzlument om te bezitten. Het gaat veel vluggel dan zghlijven....vellek, dat iz niet leuk. Daal doet de G van Golneliz het ook al niet meel. Ik moet het inztlumenttogh maal eenz nakijken, want zo gaat tet...wel veldulleme, daal gaat de T van Tendlik. Tij zit muulvazt, ik begim (alweel éém) togt te gelovem dat deze magtime miet zo bezt iz. Il moezt tet de tandelaal maal emz vlagem. Il begim te gelofem datil bedlogen bem, wamt tet begimt mu togt wel te elg te woldem.
Tet iz felzgtlillelul, wamt tu doet tet buma niet meel. Tet iz eigemlul eem felzgtlillelul lot imztlumemt, il ga tet im de zloot gooiem. Tu doet tet mietwemzelul meel, zomde fam dat tiemtje, il loop zo ietz mooit meel.

Toogagtemd,

A. fam. Zgtoomtofem.

Personalia

Geboren:

6 april 1976
Marc zoon van de heer en mevrouw Heij.

AFSCHEIDSRECEPTIE

Mevrouw A. Carlier, die lange jaren de scepter zwaaide in de kantine van de Universiteitswerkplaats gaat officieel 1 juli met pensioen.
Op maandag 31 mei om 15.30 uur zal er gelegenheid zijn afscheid van haar te nemen.

klein Journaal

3 mei	14.00	S.F. Raadsvergadering, LEF k. 102
5 mei	16.00	Theoretische Natuurkunde Zaal 212, Experimentele Fysica F. Engelmann (Rijnhuizen) *"Collisional Effects in Plasmas in the Presence of Large Amplitude Waves".*
7 mei	16.30	Vaste Stof, KVS-gebouw k. 260 A.J.H. Eijkelenkamp *"Luminescentie van loodhalogeniden".*
7 mei	20.00	Natuurkundig Gezelschap Croesestraat 77a Dr. F. W. Saris *"Productie van röntgen-straling met ionenbundels".*
18 mei	16.00	Atoom- en Molecuulfysica LEF k. 212 Bert van Zanten *"Theorie en geautomatiseerde methode..*
19 mei	16.00	Theoretische Natuurkunde R. Capral (Leiden, Toronto) *"Polymer Dynamics in Dilute Solutions".*
21 mei	16.30	Vaste Stof, KVS-gebouw k. 260 A. Arts *"$K_3Mn_2F_7$ een magnetische dubbellaag".*